

Сваки Србин Слободу Слави

ВИДОВДАНСКА ПОСЛАНИЦА

Српском народу,

Српској светости патријарху господину Павлу,

Њ.К. В. принцу престолонаследнику Александру Петра Карађорђевићу,

Њ.К. В. принцу Томиславу Александра Карађорђевићу,

Њ.К. В. принцу Александру Павла Карађорђевићу,

свим државним и политичким првацима, странкама и покретима,

свим средствима јавног обавештавања у Србији, Црној Гори и Републици Српској,

свим пријатељима Српског народа

СВИМА

Досадашњи развој ситуације с нашим драгим родним народом - Српским народом, и са осталим држављанима у државама наше српске Отаџбине, садашње стање и усмеравање даљег развоја тих држава, оглушивање Власти о глас народа, о Устав и о националне вредности, као и непостојање слободне и независне српске државе, нас побуђују да вам се свима обратимо са следећом молбом.

Молимо вас да се максимално ангажујете на поновном успостављању слободне, суверене и независне државе Српског народа - српске државе, у којој ће бити остваривана воља и владавина народа (по грчком: демократија) и која, по слободној народној одлуци на референдумима може да обухвата Србију, Црну Гору и Републику Српску. Сматрамо да то треба да се оствари мирнодопски и законито.

САДАШЊА ВЛАСТ *

Садашња Власт је била преузела обавезу да учествује у одлучивању о судбини Српског народа широм (СФР) Југославије. Међу последицама њене катастрофалне политике према Србима су: омогућавање светске демонизације Српског народа, егзодус незаштићеног Српског народа из Крајине препуштеног немилости хрватске војске, окупација Републике Српске, стварање услова и ситуација који су омогућавали НАТО пакту да доказује да је неопходно потпуно неоправдано бомбардовање Србије и Црне Горе завршено окупацијом Косова и Метохије и још једним егзодусом Српског народа из своје Прадедовине и Отаџбине.

Садашња Власт није остварила ни једно од својих предизборних, не само обећања, већ гаранција као што су: независност, територијално јединство, мир, ред, безбедност и напредак.

Садашња Власт није носилац и заштитник уставности и законитости у Србији и Црној Гори, односно у СР Југославији, а после прихватања Кумановског споразума јуна 1999. г. којим су изневерене и укаљане најсветлије традиције Српског народа и драстично прекршен Устав (прекршени су: 1. став Члана 2, Члан 4, 1. став Члана 17, 2. став Члана 51, 1. и 3. став Члана 72, Устава Р. Србије).

Садашња Власт је била и морално и уставно обавезна да јавно утврди још у току 1999. године, да ли има подршку народа, на било који од следећих уставних и законских начина:

- или расписивањем нових избора,
- или стављањем својих оставки на располагање народу да он о њима одлучи на референдуму,
- или подношењем својих безусловних оставки.

Упркос на Уставу заснованим бројним молбама, апелима, предлозима и захтеву власти да испуни своју обавезу према народу на један од тих уставних и законитих начина, власт се и о то оглушује годину дана. Она не показује ни намеру да се томе одазове. Шта више, она прибегава појачању репресалија над средствима јавног обавештавања и над универзитетима. Људи на владајућим државним положајима показују да су спремни да примењују још драстичније методе и средства насиља и онемогућавања народу да сазна истину, да слободно бира које новине ће да чита, које радио станице да слуша и које тв станице и емисије да гледа. Садашња Власт се оглушује о патње народа и о оправдане протесте из народа.

Садашњи режим заоштрава унутрашњу ситуацију својим неприхватљивим грубостима. Примењује апсолутистичке методе и спроводи диктаторске мере. Он ради само за своју корист, а не у корист народа.

Чланови садашње Власти све то чине да би и даље остали на тим положајима и да врше те функције - без прихватања икакве одговорности пред народом. Они покушавају да на све начине заташкају, да склоне у заборав, све катастрофалне и трагичне последице своје владавине.

* "Садашња Власт" означава: Председнике, Председнике Влада, Владе и Скупштине Р. Србије, Р. Црне Горе и С. Р. Југославије.

Ти резултати, такво понашање и такав став садашње Власти стављају сваког појединца и цео народ у ситуацију да се определи:

- или да јој се још више савије и повинује,
- или да то, као недостојно човека, одбаци и, винувши се у висине и сетивши се своје слободарске српске традиције, нађе себи свој прави пут.

ВЛАДЕ ЈУГОСЛОВЕНСКИХ ДРЖАВА И ДРЖАВА НАТО ПАКТА

Српски народ је био први започео оружану земаљску борбу против Хитлерових фашиста. Он ју је наставио кроз цео други Светски рат организован у две ослободилачке родољубиве војске. Усташе, под покровитељством Хитлерових нациста, су недужан Српски народ, заједно са највише Јеврејима и Ромима, и невину српску децу са родитељима масовно (преко шестстотина хиљада) подвргавали гнусним тортурама у концентрационим логорима фашистичке Независне Државе Хрватске. Влада САД и Владе држава чланица НАТО пакта нису ни позвале Српски народ да има своје представнике на отварању Музеја Холокауста у Њујорку.

Владе држава чланица НАТО пакта су спроводиле (и покушавају да наставе) беспримерну демонизацију, засновану на лажним оптужбама против Српског народа, а које су стварале владе већине других југословенских народа, албански терористи и значајан део бесправно усељених албанских досељеника. На њој су градиле оправдања за бомбардовања Републике Српске, Србије и Црне Горе, као и за окупације Републике Српске, Косова и Метохије.

Оне су прогласиле Српски народ, који је бранио своју слободу, Дедовину и Отаџбину, за агресора, а нападача за - жртву. Оне су благоданом прихватиле насилно приморавање Српског народа на егзодус из своје Дедовине - Крајине.

Косово и Метохија су нераздвајни део Србије.

КФОР и УНМИК су препустили албанским терористима, које су уздигли на ниво јавних оружаних јединица, да наставе са појачаним интензитетом и необузданом безобзирношћу масакрирање Срба и осталог неалбанског живља приморавајући их практично на потпун егзодус. КФОР и УНМИК благоданом допустише и уништавање српске националне духовне и културне баштине. Они постадоше саучесници у тим злоделима и злочинима.

Сви споразуми који су у тим условима потписани, а који су супротни српском историјском националном наслеђу и опредељењу, као и српским националним интересима, су неважећи пошто су потписани супротно Уставима, против воље народа, под војном принудом и агесијом.

Сви албански терористи, нелегални албански дошљаци под њиховим окриљем, сви страни војници и политичари који спроводе окупацију делова српске Прадедовине и Отаџбине: Републике Српске, Косова и Метохије, су незаконито у њој и треба што пре да је напусте.

Владе држава чланица НАТО пакта учесница у бомбардовањима Републике Српске, Србије и Црне Горе треба да почну да плаћају ратну одштету за сва људска, материјална, културна и духовна уништења, као и за упропашћавање и загађење природне средине, природе и земље, која су њихова беспримерна бомбардовања ту учинила.

СУД У ХАГУ

Међународни суд може да буде само суд прихваћен од свих држава које су сагласне да њихови држављани подлежу његовој надлежности, који је непристрасан, који узима у обзир само истину доказану чињеницама, чије су оптужнице, хапшења и претреси јавни и који јавно спроводи своје пресуде.

Данашњи, такозавни међународни, суд у Хагу:

- је унапред ограничио своју надлежност за злочине у (СФР) Југославији само на држављане из (СФР) Југославије, одбацујући да буде надлежан и за држављане других земаља, међу којима и оних које су га основале, чиме је изгубио непристрасност и међународни карактер,
- спроводи своја хапшења и пресуде углавном само над Србима, чиме је добио изразито антисрпски карактер,
- користи и спроводи тајне оптужнице, чиме је изгубио јавност у раду,
- користи и примењује терористичке акције ради хапшења тајно оптужених Срба, чиме је изгубио мирнодопски и праведан карактер.

Због свега тога тај суд није надлежан за држављане Р. Србије, Р. Црне Горе и Републике Српске. Они треба да буду заштићени од суда у Хагу.

Национална припадност, верска опредељеност, политички, војни, државнички (или било који други, укључујући и судијски) положај или функција, не могу да дају имунитет заштите лицу које је наређивало извршење и/или извршавало злодела и/или злочине против Човека, Човечности и мира, било где, а у овом случају у (СФР) Југославији. Свако такво лице је подложно суду у сопственој држави, а у садашњој ситуацији непостојања непристрасног међународног суда Истине и Правде.

ДРУГИ НАРОДИ И СРПСКИ НАРОД

Народна традиција, српска Вера - Светосавље и српски национални морал су трајно определили Српски народ за успостављање, одржавање и развој добрих односа са другим народима на начелу узајамног поштовања националних вредности, без обзира на расу, националност, веру и политичко опредељење. Њима је Српски народ и трајно опредељен на одбијање да се повинује окупацији, да сарађује са окупатором, да учествује у злоделима и/или злочинима. Таква национална опредељења, породично и друштвено васпитање, као и образовање стечено у Отаџбини, су Србима омогућили да се слободно и равноправно укључују у живот и рад у другим државама и народима.

Неколико милиона Српкиња и Срба је добро прихваћено од народа широм света, укључујући и народе чије су државе чланице НАТО пакта, а међу њима и оне које су у два Светска рата поробљавале Српски народ и српску Отаџбину.

Сви ми, Срби и Српкиње, треба да својим личним и националним мирнодопским деловањем у Отаџбини и у иностранству побијемо све оптужбе о агресорству, да се боримо да уништимо сву демонизацију Српског народа.

ВЛАСТ НАРОДУ

Једини врховни носилац уставности и законитости у Р. Србији, Р. Црној Гори и Републици Српској јесте Српски народ заједно са осталим њиховим држављанима (1. став Члана 2 Устава Р. Србије).

Народ Србије, Црне Горе и Републике Српске треба да изврши слободан избор људи за све државне функције. Једна од могућности је:

1. да народ организује Народне саборе у свим општинама на којима ће слободно да изабере Народна већа. Она треба да преузму функције Скупштина општина,
2. да народ изабере Мандатора за прелазну Народну владу и посланике за уставотворне Скупштине Србије, Црне Горе и Републике Српске и за заједничку уставотворну Скупштину,
3. да Народна влада преузме све уставне и законите надлежности, функције и дужности садашњих Влада, и да Мандатор преузме све функције, дужности и прерогативе Председника Р. Србије, Р. Црне Горе и СРЈ до именовања Шефа српске државе по новом, тј. по њеном, Уставу,
4. да уставотворне Скупштине преузму све уставне и законите надлежности, функције и дужности садашњих Скупштина,
5. да Народна влада и уставотворне Скупштине ставе ван снаге и пониште Уредбу комунистичке Владе (бр. 343 од 5. марта 1945. год.) о забрани српским породицама да се врате на своја имања на Косову и Метохији,
6. да Народна влада и уставотворне Скупштине усвоје српска знамења и симболе за српску државу: српски грб, српску заставу и српску химну "Боже правде",
7. да Народна влада и уставотворне Скупштине ставе ван снаге и пониште Титов закон о забрани династији Карађорђевић да се врати и живи у Отаџбини,
8. да Народна влада и уставотворне Скупштине објаве пуштање на слободу свих политичких затвореника,
9. да Народна влада и уставотворне Скупштине ставе ван снаге и пониште закон комунистичке Владе о национализацији приватне имовине,
10. да Народна влада и уставотворне Скупштине ставе ван снаге и пониште све што је од 1990. год. до сада, у име Српског народа, народа Србије, Црне Горе и Републике Српске, потписано у супротности с Уставима и Законом, под притиском неосноване демонизације Српског народа и НАТО војне агресије, а уз учешће југословенских државника и политичара (на пример: Дејтонски споразум, Кумановски споразум) или усвојено од стране КФОР-а и/или УНМИК-а (на пример: одузимање имовине српског манастира Дечани од стране УМНИК-а),
11. да Народна влада и уставотворне Скупштине створе законске услове за слободно приватно предузетништво, пословање и школовање,
12. да се референдумом одлучи о будућим власницима имовина досадашњих друштвених и државних организација и некретнина,

13. да се референдумом одлучи о условима учешћа страног капитала у инвестицијама односно страног власништва над производњом и некретнинама.

АРМИЈИ И МИЛИЦИЈИ: ИЗ НАРОДА - СА НАРОДОМ

Сви официри, подофицири и војници Војске Југославије и сви чланови Милиције су обавезни да се придруже народу, његовим Народним већима, Народној влади и слободно изабраним уставотворним Скупштинама. Било би нормално да они помогну стварању војске српске државе и њене народне милиције, да буду међу првим њиховим припадницима.

ЧЛАНОВИМА ДОМА КАРАЂОРЂЕВИЋ

Својим повратком у Србију, Карађорђе је био поново ставио свој живот у службу народу. На његовој глави је Српски народ био коначно почео да стиче слободу, а наследници да добију право српске краљевске династије.

По свом повратку у Србију, Краљ Петар I је учинио да Србија постане демократска држава. Водио је и довео српску војску до ослобођења Српског народа и свих осталих југословенских народа, њихове Дедовине и Отаџбине.

Следећи најсветлије традиције Српског народа, династије Карађорђевић, њеног оснивача Карађорђа и његовог великог потомка Краља Петра I, династија Карађорђевић треба да се врати у своју, нашу, Дедовину и Отаџбину.

Свесни смо да, у стварним условима, то може да буде опасно по живот, посебно по живот претендента на престо. Полазимо од начела да приврженост династије родном народу и Отаџбини треба да превазиђе све препреке, да би се њен најдостојнији члан ставио на чело Српског народа водећи га у трајну слободу. Народ, Народна већа, Народна влада, Скупштине, војска и милиција треба да прихвате гаранцију за сигурност свих чланова династије.

С обзиром на историју династије Карађорђевић (да је принц престолонаследник Ђорђе Петра Карађорђевић био уклоњен у затвор, да није постао Краљ нити има директног потомка) јасно је да Српски народ може и треба да прихвати за Краља само оног од претендента за престо из династије Карађорђевић који се сада врати у Србију, Црну Гору и Републику Српску и буде помогао или и водио народ у његовом мирнодопском организовању.

Надајући се да ће то да учини цела династија Карађорђевић, онда је природно да крунисање и устоличење буде по српском монархистичком начелу, а уз благослов Његове светости Патријарха Српске Православне Цркве господина Павла.

Ако би се ова нада претворила у неостварену жељу, онда Српском народу остаје да сам, без династије Карађорђевић, ствара своју државу налазећи личност из народа која има све битне врлине нашег покојног Краља Петра Првог Ослободиоца.

ЊЕГОВОЈ СВЕТОСТИ ПАТРИЈАРХУ ГОСПОДИНУ ПАВЛУ И СРПСКОЈ ПРАВОСЛАВНОЈ ЦРКВИ

Српска Православна Црква је једина српска организација која непрекидно постоји преко осам векова и која је помогла Српском народу да очува своју националну свест, веру, своје духовно и културно наслеђе и да поново успостави своју државност. Она је настала из народа, обнављала се из народа, живела је и живи с народом и за народ.

Многи свештеници су се у нашој историји борили за ослобођење народа. У садашњој ситуацији Српска Православна Црква треба да помогне народу да поврати своју националну самосвест, веру и светосавски морал враћајући заблуделе овце матици Цркви чиме ће да буде обезбеђено делање свих чланова Народних већа, Народне владе и Скупштина у корист народа.

Свештеници имају и узвишени задатак да својим свакодневним животом и радом непрекидно дају народу пример светосавског живљења и опхођења.

СРПСКОМ НАРОДУ

Слобода се не поклања. Она се добија рођењем и штити.

Држава се не дарује. Она се ствара, чува, брани и развија.

Учинимо целу Србију, Црну Гору и Републику Српску да буду један Орашац из фебруара 1804. год. и на народним саборима створимо Народна већа, изаберимо Мандатора Народне владе и посланике уставотворних Скупштина. Наставимо процес васпостављања трајно слободне и независне државе Српског народа и осталих њених законских држављана:

УЈЕДИЊЕНЕ СРБИЈЕ.

Видовдан 2000. године

С вером у Бога - за Српски народ,
за слободну и независну српску
Отаџбину и државу, на челу са
српским Краљем:

(Презимена потписника су дата азбучним редом.)

Др. ЛЪУБОМИР Т. ГРУЈИЋ
Професор Универзитета
(у Београду до 1992, сада у Француској)
90000 Belfort
Francuska
lyubomir.gruyitch@utbm.fr

БОБА ЂУКИЋ
Jackson Heights,
New York,
SAD
Ldjukic@aol.com

БОШКО ЗЕЧЕВИЋ
Adelaide
Australija
bzecevic@salisbury.sa.gov.au

ЂОРЂЕ ИНЂИЋ
Стара Пазова
Србија
СРЈ
indja@net022.co.yu

МИЛАН КАСИЋ
336 East sixth avenue
New Westminster BC
Canada
milan.kasic@3web.net

АНГЕЛИНА МАРКОВИЋ
Београд
ninam@webhouse.co.yu

ПРЕДРАГ МИНОВИЋ, Инжењер
Токио
Јапан
minovic@sam.hi-ho.ne.jp

ДРАГАН РАКИЋ
Strasbourg
Francuska
dragan@cybercable.fr

ЛАЗАР ЂОРЂЕВИЋ
Lake Wales,
Florida
SAD
srbocuba@gte.net

СЛАЂАНА ЕЛЕЗОВИЋ
New York
SAD
Manasija@aol.com

ВЕЉКО ИВКОВИЋ
Саветник за информацијску технологију
Апт# 1206
Information Technology Consultant
Apt# 1206 10145-119 Street Edmonton
Alberta T5K 1Z2
Canada
veljko_ivkovic@adc.com

САША ЈОВАНОВИЋ
Ниш
sjovanovic@pogled.net

Др. мед. дент. СЛОБОДАН КРУЧИЧАН
Luzern
Svajcarska
slkrucican@dplanet.ch

СИНИША МИЛАНОВ, Академски сликар
San Gimignano, SI
Italija
smartstudio@smartstudio.it

СЛОБОДАН ПЕТРОВИЋ, Инжењер
Essex
Velika Britanija
sumadinac@btinternet.com

ДУШАН М. СТОЈАНОВИЋ
Минхен
СР Немачка
Dusan.Stojanovic-M@munich.netsurf.de